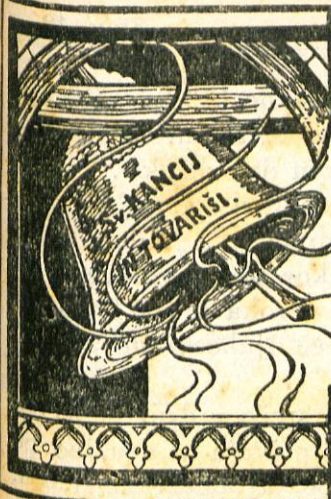

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1938. Št. 12.

Posamezna šte. 1 Din.

Dekleta ne zamudite!

Za letošnji advent bomo imeli duhovne vaje za dekleta. Pričetek v četrtek 15. t. m., zaključek v nedeljo zjutraj. Govori zvečer ob 8. uri, zjutraj ob polni uri v župni cerkvi. Vsako jutro ob sedmi uri boš lahko pri svojem delu, v službi. V nedeljo pred šestimi sv. mašo skupno sv. obhajilo. Govori priznani govornik g. Fröhlich iz Kokre. Dekle, ne zamudi ugodne prilike, pridi še Ti, da se skupno posvetimo in nabereemo svežih sil za težko življenje. Ne bo lepega božiča brez resne in dobre priprave. Pripelji s seboj svoje prijateljice!

Naj živi Kristus Kralj!

Za srečno družino.

Zopet se bližajo lepi božični prazniki! Kako so božični prazniki posebno pomembni in polni veselja v vsaki dobri katoliški družini! Če bi izpraševal med odraslimi, katere najlepše spomine imajo iz mladosti, bi gotovo večina krščanskih ljudi odgovorila, da nosi najlepše spomine na božične praznike, ki so jih praznovali v domači družini. Koliko miline, koliko tihe sreče prinašajo vsako leto božični prazniki v vse krščanske hiše. Takrat se čuti, da je vsaka dobra katoliška družina posestrima one sv. Družine v betlehemskih pečinah. V dobri krščanski družini je pač, kakor v nazareški hišici vez božje ljubezni tista, ki osrečuje in prinaša božji mir in blagoslov, ki ga svet brez Boga ne pozna.

Toda kdor pazno opazuje vrvenje sedanjega časa, mora priznati, da se redčijo med nami one srečne družine, ki so v svojem življenju in svoji sreči podobne sv. Družini. Ločitev zakonov je bila pred vojno v našem narodu skoro nepoznana reč. Danes je po mestih in industrijskih krajih ločitev zakonov postala že tako splošna stvar, da se svet nad tem že več ne zgraža. Vero in ženo, Boga in moža izdati, to že ni nič redkega med nami. Sreča gine iz družin, gorje pa raste vedno bolj in bolj.

Materialisti, ki smatrajo, da srečo prinaša le denar in uživanje, tako radi govore, da je vsega tega kriva materialna beda, slab gmotni položaj. Kako neumno

je tako govoričenje. Materialnih dobrin smo imeli v narodu pred 25, 30, 40 leti mnogo manj, kakor jih je danes. In vendar je bila takrat v družinah sreča doma, danes pa nezadovoljstvo in gorje. Pomanjkanje materialnih dobrin ni vzrok, da gine tiha sreča iz naših družin. Med nami je malo ali pa nič tako revnih družin, kakor je bila ona sv. Družina v betlehemski votlini in vendar je danes ni nikjer tako srečne družine, kakor je bila ona, po človeških pojmih tako zapuščena družina.

Boga ni v družinah, zato ni sreče v domovih. Bog edini je, ki more osrečiti človeško srce. Zastonj zida hišo, kdor jo zida brez Boga. Kjer pa sta dva ali kjer so trije zbrani v božjem imenu, tam je Bog in njegov mir med njimi.

Sredi devetnajstega stoletja je začelo svobodomiselstvo ruvati božjo misel iz človeških src, za njim je prišel marksizem s svojim materializmom in obetal raj na zemlji, brez Boga, pa je ustvaril gorje, kakršnega ne pomni človeški rod. Čim bolj gine božja misel iz človeških src, tem bolj izgublja človek one pogoje, ki ustvarjajo srečo v družini. Ni več smisla za odgovornost, ni več skromnosti, ni zatajevanja, ni vere in ne zvestobe, ni požrtvovalne ljubezni, ni molitve in tudi ne več božjega blagoslova. Kakor v vsem javnem življenju, tako se tudi v družini kaže s strahotno jasnostjo, da človek odreže vejo sreče, na kateri sedi, če odžaga v sebi božjo vero.

Ker gine iz duš vera v Boga, propada tudi smisel za odgovornost. S kako lahkomišelnostjo sklepajo danes mnogi zakonske zveze. Kolikokrat opazujemo danes, da mnogi sklepajo zakonske zveze brez smisla za odgovornost, ki jo prevzamejo z zakonom. Nekateri so skoro še otroci, pa silijo v zakon, so brez zadostne telesne in duševne zrelosti, brez smisla za to, da zakon nalaga velike dolžnosti in odgovornosti. Niso redki slučajji, ko brezposelni ustanavljajo družine lahkomišelnostjo in brez skrbi, kaj bo prinesel drugi dan, brez skrbi, kako bosta preživela družino. Na kaki veselici se seznanita, vname se strast in brez kake resne priprave, brez zadostnega poznanja skleneta zvezo za celo življenje. Potem ni čudno, če pride kmalu do prepirov, do nesreče, katere nočeta pripisati sebi, ampak

so vsega krivi drugi. In radi takih lahkomiselnih zakonov pride tolikokrat do ločitve.

Zdi se, da danes starši pri vzgoji otrokom vcepijo premalo smisla za odgovornost! Premalo opozarjajo doraščajočo mladino, da človek s tem, ko stopa v zakon, prevzame na sebe veliko odgovornost pred Bogom in narodom. Stopiti v zakon pomeni prevzeti nase odgovornost za duše, odgovornost za življenje, odgovornost za srečo in nesrečo.

Cele romane bi lahko napisal iz dogodkov, ki pričajo, kako včasih tudi starši nimajo te zavesti o odgovornosti. Na stanovanju dobim v skupnem življenju mater, komaj 16 letno hčer in njenega ljubimca. Mati vse to vidi in pusti. Hči postane nezakonska mati, otrok ima že otroka. Brez sredstev, brez zaslužka, brez zadostne skušnje in brez zadostne duševne in telesne zrelosti postajajo očetje in matere. Jasno je kakor beli dan, da v takih razmerah ni podlage za srečno družinsko življenje.

Ker ni čuta za odgovornost, se množe tudi ločitve zakonov. Mož pusti ženo in otroke in gre od njih, da bi sam bolj lagodno mogel živeti. Še žival ne zapusti svojih mladičev, pač pa to store matere in očetje, ki so postali očetje in matere brez zadostne zrelosti, brez zavesti o odgovornosti, ki jo polaga očetovstvo in materinstvo.

Kjer peša verski duh, tam tudi ni več v zakonih zvestobe, ne prave ljubezni, ki osrečuje družino. Da se otresejo dolžnosti do žene in otrok, ki jih nalaga celo družabni zakon, se spozabijo celo tako daleč, da zavržejo svojo vero in prestopajo v drugo vero, ki legalizira zakonolomstvo in prešestvovanje. Kakšna vera je pač to, v kateri za par tisoč taks lahko dobiš ločitev od svoje žene in dosežeš poroko z drugo? Žal so odpadniki od vere prišli danes že tako daleč, kakor oni rokomavh v Udnem borštu, ki je poročal pod krivo jelko: „In nomine patre, vzem' jo na kvatre, če drugo dobiš, pa to zapustiš...“

Jezus je rekel: „Kdor pusti svojo ženo in vzame drugo, prešestuje; če žena pusti svojega moža, pa drugega vzame, prešestuje...“ Pa se dobe „krščanske vere“, ki se ponujajo tudi med nami, ki poročajo in razporočajo proti božjemu ukazu, kakor oni rokomavh pod krivo jelko. Če ni zvestobe do Boga in cerkve, je tudi ni do žene in do moža.

Važen činitelj družinske sreče je samoodpoved, zatajevanje. Za vse velja, kar je govoril Gospod: „Kdor hoče biti moj učenec, naj zatajuje samega sebe...“ Odpoved in žrtev je potrebna tudi v zakonu. Mož in žena se pač morata znati žrtvovati za družino, za otroka. Dober in veren oče, enako tudi poštena mati, najde svojo srečo v odpovedi, v žrtvi za svojo družino. Če treba dati tudi svoje življenje za otroka, pa ga žrtvuje dobra mati, dober družinski oče! Koliko spoštovanja pri svojih otrocih in koliko ljubezni v družini žanjeta oče in mati, ki se žrtvujeta za svojo deco, ki si znata radi otrok kaj odreči, radi otrok tudi trpeti.

Kaj pa takozvani moderni zakonski? Le uživanje, nič odpovedi. To je njih geslo. Bela smrt prihaja v naše družine, enega ali kvečjemu dva otroka... „Kdo jih bo pa redil, kdo se bo z njimi ukvarjal?“ Odgovarjajo na svarila dušnega pastirja. „Pa bi se zdržali, Rajši greh in pogubljenje, kakor malo odpovedi! In ker starši ne poznajo žrtve za otroka in za Boga, pa tudi njih otroci ne poznajo več ljubezni do staršev in ne žrtve za svoje roditelje.“

In končno, kar je prvo: Za srečo v družini je potreben blagoslov božji. Ta pa prihaja v družino po molitvi, po zakramentih, po bogoljubnem življenju. Kjer sta dva ali kjer so trije, zbrani v Jezusovem imenu — v molitvi, tam je Jezus med njimi, tam je nad družino božji blagoslov, ono skrivnostno sredstvo, ki prinaša srečo, katere svet ne pozna. Po molitvi, po zakramentih prihaja v družine posvečenje, blagoslov, milost, tiha srčna sreča, ki jo poznajo le oni, ki nosijo Boga v svojih dušah.

Boga, vero in molitev nazaj v naše družine, pa bo v njih cvetela tiha odpoved, smisel za žrtve, lepa ljubezen in božji blagoslov, z vsem tem pa bo združena tudi družinska sreča.

Most čez Kokro.

V nedeljo, dne 18. decembra, bo blagoslovljen novi most čez Kokro. Imena še nima pravega, morda bi bilo prav, če bi ga imenovali kar „Sv. Janeza most“. V sredi mostu bo namreč namrečen v za to pripravljenem prostoru kip sv. Janeza Nepomuka, ki so ga naši predniki imeli na lesenem mostu preko Save. Kip je ležal pod streho v župnišču, mestna občina ga je sedaj dala popraviti in bo odslej zopet stal na svojem mestu.

Mostovi so predvsem gospodarskega pomena, novi most čez Kokro ima pa tudi velik pomen z dušno pastirskega stališča. Takoj, ko sem prišel v Kranj, mi je bilo jasno, da je treba ali graditi most čez Kokro od sredine mesta na hujansko stran, ali pa bo treba zidati v Kokriškem predmestju novo cerkev. Kranj se namreč radi svoje lege med dvema rekama ni mogel več razvijati preko bregov Kokre, ker ni bilo mostu, edina možnost za njegov razvoj brez mostu čez Kokro je bila proti severu na kranjsko polje. Kranj se zadnja leta močno razvija, kmalu bo še enkrat večji, kakor je bil takoj po vojni. Če bi se mesto širilo naprej proti severu, bi ostala župna cerkev na periferiji. Težko bi bilo dobiti sredstva za zidanje nove cerkve na severni strani Kranja. Župnija bi se delila, enotnost dušnega pastirstva bi močno trpela. Predno bi se pa mogla zgraditi na severni strani mesta nova cerkev, bi pač trajalo mnogo let. Med tem časom pa bi ostal velik del župljanov onstran Kokre kljub bližini daleč od župne cerkve. Kako težko je priti čez Kokro iz Huj in Klanca, se šele sedaj zavedamo, ko imamo most. Preko Primskovskega mostu je bilo predaleč, preko starega mostu v Kokri ali preko brvi čez Kokro pa silno nerodno. Tako so bili predvsem dušno pastirski oziri merodajni, da sem se na vse načine trudil, da bi se odločujoči činitelji vneli za idejo novega mostu preko Kokre.

Nekateri morajo pač z grdim podtikanjem obrizgati vsako delo, kjer so duhovniki udeleženi. Tako so skušali nekateri tudi napravo novega mostu preko Kokre poleg župnišča naslikati kot neko trgovsko podjetje za župnišče. Takoj je bilo treba podtakniti „trgovske namene“, „Škerbec je špekulant, za to je delal novi most mimo župnišča.“ Povdarjal sem že ob priliki, pa naj še sedaj ob blagoslovitvi, da sem vedno zagovarjal misel,

naj bi se most preko Kokre zgradil kje drugje, ne mimo župnišča, ki je s tem izgubilo svojo mirno lego. Za župnišče ni prijetno, pa tudi za cerkev ne, če drvi mimo velik promet. Toda nikjer drugod ni bilo primerne prostora in če se je hotel zgraditi most preko Kokre iz sredine mesta na hujansko stran, je prišla v poštev edina možnost speljava mimo župnišča.

Ko pa se je odločilo, da se gradi most mimo župnišča, je bila zadeva takoj jasna, da ne smemo pustiti odprtega dvorišča na župnijsko in ne na drugo stran v hišo Korne ustanove. Treba je bilo urediti prostore tako, da se je zaprl dohod na obe dvorišči in da ima tudi lepo obliko. Tako je prišlo do stavb ob župnišču in ob Škofiji.

Toliko pojasnila se mi zdi potrebno za one, ki so dobre volje in tudi za bodoče.

Župnija Kranj

OZNANILA ZA DECEMBER:

1. Državni praznik, ob 9. slovesne molitve za kralja.
2. Prvi petek v mesecu.
4. II. nedelja, služba božja po navadi, pop. ura molitve in pete litanije presv. Srca Jezusovega.
8. Praznik Mar. Brezmadežnega spočetja, ob 10.30 peta sv. maša z dvema blagoslovoma. Popoldne ob pol treh pete litanije Matere B.
11. III. adventna nedelja, služba božja po navadi. Popoldne krščanski nauk, po litanijah shod ženske Marijine družbe.
13. Sv. Lucija, ob 7. sv. maša na Rupih
- 14., 16., 17. decembra kvatrnj dnevi, v sredo in soboto pri trgiranje pri jedi, v petek strogi post.
14. Pričetek duhovnih vaj za dekleta, zvečer ob 8. pridiga in blagoslov.
16. Ob pol šestih pridiga in nato sv. maša, zvečer ob 8. pridiga za dekleta. Po pridigi litanije M. B., pričetek osmine pred božičem.
17. Zjutraj ob 5.30 pridiga, zvečer ob 8. pridiga, nato litanije Matere B.
18. Ob 5.45 skupno sv. obhajilo za dekleta, ob 6. pridiga. Ob 9. sv. maša v župni cerkvi, nato blagoslovitev mostu čez Kokro in blagoslovitev nove ljudske šole. Popoldne ob pol treh križev pot in litanije Matere B.
19. Zvečer ob pol osmih litanije Matere B.
- 20., 21. in 23. zvečer ob pol osmih litanije Matere B.
24. Vigilijska k božiču, strogi post, to je zdržek mesnih jedil in pritriganje pri jedi. Post traja le do večerje, tako da se sme pri večerji uživati meso in je dovoljeno nasiti se.
- Ob 11. zvečer se prično slovesne jutranjice, nato Te Deum, polnočnica, slovesna peta sv. maša. Pri polnočnici se deli sv. obhajilo. Kdor želi prejeti pri polnočni sv. maši sv. obhajilo, naj bo tešče po večerji, vendar kake zapovedi v tem oziru ni.
25. Praznik rojstva N. Gospoda J. Kr., božič, ob 6. se prično tri sv. maše, prva z dvema blagoslovoma, ob 8. tri svete maše in nato ob 10. in pol enajstih, zadnja slovesna peta sv. maša z dvema blagoslovoma. Popoldne ob pol treh slovesne litanije Matere B.
26. Sv. Štefan, nezapovedan praznik, služba božja kakor ob nedeljah.
31. Sv. Silvester, zadnji dan v letu, zv. ob pol osmih litanije Matere B. in zahvalna pesem.
- V adventu je vsak dan zjutraj ob 6. sv. maša z blagoslovom, v osmini praznika Brezmadežne se opravi sv. maša pri oltarju Matere B.

POROČENI PARI:

- Snedic Jožef, delavec, Bobovk 1 in Skodlar Marija, tov. delavka, Gorenje, poročena 6. novembra.
- Berčič Stanko, tekstilni tehnik, Maribor in Bizaj Zofija, tkalica, Čirčiče, poročena 6. novembra.

Grohar Franc, krojač, Sp. Sorica in Plemelj Metka, delavka, Primskovo 89, poročena 6. novembra.

Tič Ivan, delavec, Klanc, 71 in Brniča Ivana, delavka, Zlato polje, poročena 20. novembra

Ilija Alojzij, urednik dnevnika „Slovenec“, Ljubljana in Logar Vida, posestnica, Kranj, Mestni trg, poročena 23. novembra v Mostah.

Štrekelj Franc, tkalski mojster, Čirčiče 50 in Tuma Marija, Čirčiče 50, poročena 26. novembra

Mršek Alojzij, steklar, Prešernova 15 in Ozimič Marija, delavka, Cesta na Golnik, poročena 27. novembra.

Hafner Rudolf, delavec, Primskovo 104 in Pušar Matilda, delavka, poročena 6. novembra v Koroški Beli.

Kuhar Franc, tov. delavec, Naklo in Kavčič Ana, tovarniška delavka, Tavčarjeva 12, poročena 13. novembra.

Premru Adolf, graver, Stara cesta 16 in Kolb Grozdana, Jezerska cesta 23, poročena 16. novembra na Brezjah.

Sekne Jožef, mizar, Voglje 57 in Stružnik Ana, delavka, poročena 20. novembra.

Kavčič Josip, brivski pomočnik, Puharjeva 3 in Pivk Zofija, delavka, Tavčarjeva 7, poročena 20. novembra

Silar Jožef, tkalski mojster, Stražišče 84 in Sitar Ivana, delavka, Rupa 34, poročena 20. novembra.

Roženbergar Janez, delavec, Klanc 46 in Pugelj Marija, tov. delavka, Klanc 5, poročena 27. novembra.

Razpotnik Štefan, čevljar, Primskovo 178 in Dolinšek Ana, vlagalka, Klanc 59, poročena 27. novembra.

MRLIŠKA KRONIKA:

Pučnik Konrad, posestnik in krojaški mojster, vdovec, rojen 21. februarja 1849, umrl 31. oktobra, Prešerova 18.

Zupanec Ivana roj. Žerovnik, žena delavca Mihaela, rojena 22. oktobra 1899, umrla 31. oktobra, Klanc 23.

Depoli Marija, roj. Pirc, žena Jurija, rojena 10. septembra 1877, umrla 1. novembra, Bleiweisova 11.

Fajfar Marija roj. Ivel, vdova, rojena 4. decembra 1866, umrla 12. novembra, Huje 12.

Kurat Jožef, zak. sin Jožefa in Katarine roj. Štibelj, roj. 15. maja 1935, umrl 26. novembra, Struževo 28.

Mihelčič Ivana vdova Čelesnik roj. Bajželj, žena Janeza, Janeza, rojena 7. aprila 1857, umrla 1. decembra, Bleiweisova 17.

Primskovo

OZNANILA ZA DECEMBER:

1. Državni praznik. Zjutraj ob poli 7. uri rožni venec in litanije. Ob 8. uri šolska sveta maša.
2. Prvi petek. Ob poli 7. sveta maša pred izpostavljenim presv. Rešnjim Telesom in litanije Srca Jezusovega.
4. II. adventna nedelja. Sveta maša ob 7. uri. Skupno sveto obhajilo mož in fantov. Popoldan ura molitve, rožni venec, litanije.
8. Praznik Marijinega Brezmadežnega Spočetja. Sveta maša ob 9. uri. Popoldan rožni venec in litanije.
11. III. adventna nedelja. Sveta maša ob 9. uri. Popoldan rožni venec in litanije.
- 14., 16. in 17. Kvatrnj dnevi.
18. IV. adventna nedelja. Služba božja, kot III. adventno nedeljo.
24. Glej oznanila Kranj.
25. Sv. maše se prično ob 8. uri. Prva tiha, med 2. sv. mašo sv. rožni venec in obhajilo, tretja peta. Pop. pete lit. Matere B.
26. Nezapovedan praznik sv. Štefana. Služba božja kot III. nedeljo.
27. Se še moli med sv. mašo rožni venec radi roženvenške pobožnosti. Po sv. maši litanije Matere božje.
31. Po sveti maši zahvalna pesem.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA DECEMBER:

4. Druga adventna nedelja. Božja služba ob 6., 8. in poli 10. uri. Popoldan ob 2 ura molitve, rožni venec in litanije.

8. Praznik Brezmadežne. Božja služba ob 6. in 8. z blagoslovom, ob poli 10. uri po navadi. Zjutraj vesoljna odveza in skupno sv. obhajilo Marijine družbe.

11. Tretja adventna nedelja. Božja služba ob 6., 8. in poli 10.

13. Sveta Lucija. Ta dan se pobirajo prispevki za cerkvene sedeže.

18. Četrta adventna nedelja, kvaterna. Božja služba po navadi.

21. Sv. Tomaž. V Zg. Bitnju sv. maša za sosesko.

24. Zapovedan post.

25. Praznik Rojstva Gospodovega. Na predvečer ob 11. uri cerkvene molitve, ob 12. uri zahvalna pesem, potem peta sv. maša pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom. Sv. maše bodo ob poli 6 uri najprej prve tri sv. maše, ob 6. z blagoslovom, od 7. naprej druge tri sv. maše. Ob 9 tiha sv. maša, med katero se moli rožni venec, ob poli 10. uri slovesna peta sveta maša. Popoldan ob poli 3. uri pete litanije M. B.

26. Sv. Štefan, prvi mučenec. Božja služba ob 6., 8. in poli 10.

27. Sv. Janez Evangelist.

28. Nedolžni otročiči.

31. Sv. Silvester, zadnji dan leta. Ob 4. litanije vseh svetnikov in zahvalna pesem.

POROČENI PARI:

Laznik Martin, kovaški pomočnik v Dravljah in Hren Ljudmila, tovarniška delavka iz Lušč, poročena 6. novembra.

Benedik Evgen, tovarniški delavec, Stražišče in Ivana Ambrož, tovarniška delavka, Stražišče, poročena 6. novembra.

Cvirn Valentin, tovarniški delavec iz Stražišča in Prestov Marija, tovarniška delavka v Voklem, poročena 6. novembra.

Pintar Stanislav, tovarniški delavec iz Knapov in Franciška Kristan, posestnika hči iz Javornika, poročena na Brezjah 6. XI.

Martinjak Jožef, tovarniški delavec, iz Srednje vasi in Bogataj Julijana, tovarniška delavka iz Zirov, poročena 19. nov.

Dolenc Anton, tovarniški delavec iz Zg. Bitnja in Jamnik Leopoldina, trgovska pomočnica iz Stare Loke, poročena 20. nov.

Jane Florijan, posestnik v Sp. Besnici in Dolenc Marija, posestnika hči iz Stražišča, poročena 20. novembra.

Potočnik Janez, delavec na Gor. Savi in Mohorič Franciška tovarniška delavka iz Stare Oselice, poročena 20. novembra.

Hvasti Jožef, delavec v Orehku in Benedik Ana, šivilja na Šmarjetni gori, poročena 27. novembra.

MRLIŠKA KRONIKA:

Rakovec Franc, samski hlapec iz Javornika, star 53 let, umrl 9. novembra.

Križnar Ana, vdova, užitkarica iz Zg. Bitnja, stara 70 let, umrla 18. novembra.

Benedik Pavla, samska sitarica iz Stražišča, sara 32 let, umrla 19. novembra.

Kavčič Ivana, žena žimoprejca iz Stražišča, stara 48 let, umrla 20. novembra.

Kokalj Jera, vdova čevljarja iz Stražišča, stara 72 let, umrla 23. novembra.

Vupara Avgust, tovarniški delavec iz Varaždina, star 20 let, umrl 26. novembra, samoumor.

Bernard Franc, zak. sin tov. delavca iz Stražišča, umrl 26. novembra.

Razno

Mohorjeve knjige so došle, dobe se ob delavnikih med uradnimi urami v župni pisarni. Za stroške plača vsak naročnik din 2.50. Prosim pa, da vsi plačate ob prejemu knjig tudi naročnino za prihodnje leto v znesku din 20.—. Če takoj plačate naročnino, potem ni nevarnosti, da pozabite na to, poleg tega pa prihranite v župni pisarni dvakratno delo. Letošnji molitvenik je zelo lep in bomo iz njega molili tudi molitvene ure pri skupnih molitvah v cerkvi. Žal so naročili vezan molitvenik le maloštevilni naročniki. Kdor želi imeti vezan molitvenik, ga more dati v vezavo v knjigovезnico Tiskovnega društva v Kranju. V Koledarju imate točno označene, katere knjige bodo izšle drugo leto v Mohorjevi družbi in katere se bodo dobile tudi vezane. Kdor želi prihodnje leto kako vezano knjigo, naj pride kasneje doplačat za vezavo, enako tudi, če želi poleg rednih knjig, dobiti še kako drugo knjigo proti doplačilu.

Dr. Justin Matej, „Novo spoznanje“, zakona prejšnja veličina. Mala knjiga o zakonu je izšla v Tiskovnem društvu v Kranju. Spisal jo je znani zdravnik dr. Justin iz St. Vida nad Ljubljano. Vsem zakonskim jo priporočamo! Dobi se v prostorih Tiskovnega društva in stane din 12.—. Knjiga je pisana le za poročene in tudi za ženine in neveste. Marsikom bo prinesla novo spoznanje o veličini zakona in o ustvarjanju novega življenja.

Sv. maša pri oltarju M. B. Na željo vernikov se vrši v osmi praznika Marijinega Brezmadežnega Spočetja ob 6. sveta maša pri oltarju Matere božje. Zdi se mi, da je to kar lepo in primerno, da se tako bolj poudari Marijin praznik. Če bi bilo to večini župljanov prav, bomo to navado ohranili v prihodnje.

Pojasnilo! Kakor je znano vsem župljanom, zbiramo krščansko mislečo mladino v takozvanih fantovskih in dekliških odsekih. Na Primskovem se je pojavilo vprašanje, ali naj dekleta dekliškega odseka sodelujejo tudi pri gasilski četi ali ne. Gasilska četa na Primskovem prireja igre in zabave in pri teh rabi tudi fantov in deklet. Namen Prosvetnih društev in dekliških in fantovskih odsekov pa je izrazito vzgojnega značaja. Namen naših dekliških odsekov ni prvo ne telovadba, ne igre, ne prireditve, ampak — vzgoja. Mladega dekleta je treba vzgojiti za dobro bodočo ženo in mater. Dekleta nikakor ne smemo odtrgati od družinskega življenja s preveliko zaposlitvijo. Družba tudi ne sme mlademu dekletu postati nevarna v moralnem oziru ali glede dobrega imena. Če sprejmemo v svoj krog mladega dekleta, prevzamemo na se tudi odgovornost za to, da njena odsotnost od doma ne bo njej v škodo. Starši, ki nam zaupajo mlado dekle v naš krog, se zavedajo, da je ta čas v dobri družbi. Če bi dekle „delovalo“ pri raznih društvih in zahajalo sem in tja, bi obstojala v tem velika nevarnost, da se preveč oddalji od domače družine, da se poplitvi, da postane podobna tistim modernim damam, ki žive le za društva in družabnost, za družino in otroka pa nimajo časa. Iz teh ozirov sem v dekliškem odseku na Primskovem že lani in tudi letos ponovno poudarjal, da nobeno dekle ne more biti redna članica dekliškega odseka in obenem sodelavka pri gasilski četi. Ali naj bo tukaj, ali tam na obeh straneh ne more sodelovati, da bi ne trpela njena ženska vzgoja, da se ne bi tudi zgodilo, da bi kaka dekle pod pretnostjo, da gre v družbo v Prosvetni dom, kjer je duhovni voditelj zahajala drugam, kjer bi ne bilo nikakega pravega nadzorstva. Starši bi mislili, da je v naši družbi, pa bi je ne bilo. Lahko bi se tudi zgodilo, da bi odšla po našem sestanku mesto domov še v drugo družbo in starši bi mislili, da smo jo v prosvetnem domu toliko čaka zadrževali. Kaj lahko bi torej prišlo do raznih nesporazumljenj, do nerodnosti in še do kaj hujšega, če bi dekleta hodile sem in tja. Mi torej ne moremo prevzeti te odgovornosti nase, da bi postalo naše društvo kakorkoli pretveza za izostajanje in odtegotanje deklet od družine. Za to, katera želi sodelovati pri gasilski četi, more to storiti in ji nič ne branimo, dokler bo tam red in dostojnost. Če pa katera želi sodelovati v naši organizaciji, pa ne more obenem sodelovati tudi drugod. Toliko v pojasnilo, da se ne bi naše stališče napak tolmačilo kot kako nasprotovanje.